

ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ ГЛОБАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА СУБ'ЄКТІВ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ

Одягайло Б.М.,

*професор, д.е.н., професор кафедри міжнародних економічних відносин,
ВНЗ “Університет економіки та права”, м. Київ, Україна,*

e-mail: boriso@krok.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2615-6401>

Головна мета міжнародного бізнесу, причини його формування і розвитку обумовлюють певну систему способів, методів, засобів досягнення цієї мети. На різних етапах розвитку, функціонування міжнародного бізнесу дана система має свої особливості. Важливо і необхідно виділити основні етапи розвитку міжнародного бізнесу, виходячи саме з цього. Тому дослідники стверджують, що у якості основного критерію періодизації розвитку міжнародного бізнесу доцільно взяти об'єкт (сферу) міжнародної підприємницької або зовнішньоекономічної діяльності.

Виходячи з цього, вони в історії розвитку міжнародного бізнесу виділяються в три основних об'єкти економічної інтернаціоналізації, глобалізації:

1. Сфера обміну результатами виробництва, або міжнародна торгівля (виникають світові ринки товарів).
2. Сфера обміну факторами виробництва (виникають світові ринки капіталів, праці, технологій).
3. Створюється сфера власне процесу виробництва.

Відповідно до цих об'єктів, ними виділяються три етапи в розвитку міжнародного бізнесу. На першому етапі головною сферою міжнародного бізнесу є експортно-імпортна діяльність приватної компанії, або зовнішні ринки. На другому етапі головною сферою міжнародного бізнесу є система міжнародного руху фінансових ресурсів (капіталу в різних формах, іноземної валюти, цінних паперів), або фінансові ринки. На третьому етапі головною сферою міжнародного бізнесу є безпосередньо процес підприємницької діяльності.

Інституціоналізація глобального економічного середовища виступає як засіб узгодження інтересів суб'єктів міжнародної економічної діяльності (міжнародного бізнесу).

На межі XX-XXI століть виникають нові принципи інституціоналізації:

- а) тотальний фінансизм;
- б) інформаційно-інноваційний активізм;
- в) ультраіндивідуалізм з довільними світоглядними орієнтирами.

Звідси випливають і першочергові завдання для України. Перше - побудова ринково-індивідуалістичної економіки. Друге - реструктуризація та постіндустріальна модернізація економіки. Третє - ліквідація бідності. Четверте - знищення грабіжницьких форм розвитку (корупції, рейдерства тощо). П'яте - культурна та морально-етична революція. Шосте - створення прийнятного для

усіх учасників економічного процесу мотиваційного континууму. Сьоме - формування національної ідеї, як способу самоорганізації народу та рефлексивного зв'язку національного "Я".

Список використаних джерел:

1. Ансофф І. Стратегічне управління: посібник. М.: Економіка, 2006.— 358 с.
2. Бичкова А.М., Безродна С.М. Спільні підприємства як форма залучення іноземного капіталу. URL: <http://intkonf.org/bichkova-am-bezrodna-sm-spilni-pidpriemstva-yak-forma-zaluchennya-inozemnogo-kapitalu/>
3. Одягайло Б.М. Проблеми інтеграції європейського та українського ринків в єдиний енергетичний простір. Стійкий розвиток національної економіки: актуальні проблеми та механізми забезпечення: матеріали 20-ї міжнародної науково-практичної конференції, 27 квітня 2018 р. МОНУ, Донець. нац. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2018, С.16-19.